

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 13. Antelogium quid. Plæuti è Menæchmis correctus locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

quare sine controuersia ita etiam in illo ex Hecuba versu legendum est. etiamque illud, quod in Cyclope ita legitur, *Οἶδ' ἔν' ὁ δ' ἰσάσθης, ὡς ἀπείσομεν ἄλλοις;* eodem modo emendandum facile crediderim.

Antelogium quid. Plauti è Menachmis correctus locus. CAPVT XIII.

QUOD dixi supra, cum, quid valeret apud Ciceronem, in acta, explicarem, Siciliam eo olim sermone usam, qui neque plane Græcus, neque plane Latinus, sed quasi cinnus quidam ex utroque mistus esset: id & è Cicerone, & è Q. Asconio intelligi potest. Plautus autem, qui iocandi occasionem vndique quaereret, in Menachmis, quod ea fabula, ut ipse ait, Sicilifitabat, nomen quoddam finxit è duabus vocibus, altera Latina, & Græca altera iunctum. Antelogium enim dixit pro eo, quod olim Pacuuius dixerat prologium. quod qui non intelligebant, ex Antelogium, fecerunt ante elogium: cum tamen elogium nihil neque Græcis, neque Latinis significet: ut alibi docebimus, sed præstat Plauti versus subiicere, simul enim alia corrigentur.

Atque aded hoc argumentum Gracissat tamen:

Verum non Atticissat, at Sicilifit.

Pabergensis Plauti corrector, præter cetera peccata, è secundo horum versuum detraxerat particulam, *at*: deinde cum animaduerneret, vna syllaba minus esse, quam requireret lex carminis; pro *Sicilifit*, scripsit, *Sicilicissat*. acutè. Siciliciam pro Sicilia hac ratione diceremus. sequitur:

Huic argumento antelogium quoddam hoc fuit.

Idem, vna lepidissima voce lacerata, nullo sensu scripsit, *ante elogium*. & pro, *quoddam, quidem*. sequitur:

Nunc

*Nunc argumentum vobis demensum dabo,
Non modio, neque trimodio, verum ipso horreo.*

Tanta ad narrandum argumentum est benignitas.

Tanta enim legi debet: non, ut in illius libris, tantum. quippe cum hoc dicat, tantam esse sibi benignitatem ac largitatem ad narrandum argumentum, seque ita illius esse *μετριον*, ut daturus sit illud demensum, non modio, neque trimodio, verum ipso horreo. Sed & ex eadem illa, de qua dixi, Sicularum consuetudine, ioco dictum est in eadem fabula, Epidamni nomen iunctum esse ex *ἐπι*, & *δαννον*: quia illuc nemo ferè, nisi damno suo, diuertere soleret. quod omen fugiens populus R. antiquum oppido restituit Dyrrachij nomen. Hæc à me ante hos quindecim annos edita, nuper Cælius quidam pro nouis ac suis venditauit.

*Historia de oraculo quod Pelco redditum est. Xenophontis
locus correctus. CAP. XIII.*

QUI crebrò Veneri operantur, eorum genitalem humorem liquidiorum, iccircoq. minus aptum ad generandum effici constat. quare inter ea quæ præcipi solent iis qui liberos procreare cupiunt, id quoque est, ut congressu Venereo non ita frequenter utantur. atque is erat sensus oraculi quod Ægeio quondam redditum traditur. qui cum petiisset à deo indicari sibi rationem aliquam, qua pater fieri posset; multos enim iam annos frustra vxoris hortum conseruerat: responsum hoc tulit:

Ne soluas ex vtre pedem qui prominet, ante

Cecropiæ pingues quàm sis delatus in agros.

ita enim putavi hos versus reddi utcunque posse:

Τὸν πρόσχοντ' ἀσκέῃ ποδῶν ὃ φίλτατε λαῶν

Μὴ λύσαι, πρὶν γυγὼν Ἀθηνῶν ἀφιέσθαι.

Vtrem